

Undertegnede Larsen finder det rigtigt, at Næringsfattens kan bortfalde efter 1ste Januar 1862, men kan ikke billige, at det Beløb, som denne Skat hidtil har indbragt, overalt skal dækkes ved Ligning paa Formue og Velighed. Heller ikke kan jeg tiltræde Fleertallets For- mening om, at Reglerne for den communale Betsatning ikke bør kunne forandres af de communale Autoriteter eller gennem Administrationen. At dette kan ske, har hidtil været gjældende Ret, idet største Delen af Bestem- melserne om Kjøbstædernes communale Betsat- ning forefindes i kongelige eller collegiale Res- kriptter og Resolutioner for hver Kjøbstad for sig, hvilket ogsaa er vedblevet efter Grund- lovens Givelse, see f. Ex. Reskript 20de Juni 1853 for Odense.

Det er ikke min Mening, at Lovgivnings- magten hverken kan eller bør befatte sig med at ordne disse Forhold, men under den store Forskjellighed, som viser sig imellem Betsat- ningsreglerne i Kjøbstæderne, synes det mig ikke rigtigt, at Lovgivningen indlader sig paa at give uskravelige Regler om en eensartet Behandling af Tilfældene i hver enkelt Kjøbstad, hvorimod Lovgivningen bør give sine Bestem- melser med en vis Bidde og overlade til de communale Autoriteter med Indenrigsministeriets Billigelse at vælge den Dækningsmaade, som passer bedst for hvert Sted. Dette bør saa meget mere foretrækkes, hvad Næringsfattens angaaer, som Forholdene i de forskellige Kjøb- stæder ere høist ulige med Hensyn til Forholdet imellem, hvad der dækkes ved Næringsfattens og hvad der dækkes ved andre Betsatnings- grundlag. Det sees tillige, naar man gennem- gaar Oversigterne over Kjøbstædernes Ind- tægter og Udgifter, at der i det Hele kun lig- nes Lidet paa Grundarten, og at der vel kan være Anledning til paa et og andet Sted at foretrække Ligning paa Grund for Ligning efter Formue og Velighed, og det maa herved er- indres, at de af Næringsfattens dækkede Ud- gifter mange Steder ere saadanne, som nær- mest vedkomme de faste Eiendomme, idet der er en meget almindelig ved Forordningen 5te Mai 1683 hjemlet, men dog ogsaa tidt fravegen Regel, at hvad der ikke dækkes ved særegne Ligninger, saasom Fattigskat, Skolekat og Delinqvent-

udgifter, lignes halvt paa Grund og halvt paa Næring.

Endelig kan jeg ikke billige, at den af- gjørende Bestemmelse om Næringsfattens Op- hævelse skal kunne tages af Borgerepresen- tanterne alene, saalænge Borgerepresentationen kun er een Afdeling af Communalbestyrelsen og Magistraten sideordnet; skulde der reises en urigtig Modstand fra Magistratens Side, kan denne jo fjernes ved Henvendelse til Inden- rigsministeriet.

Forslagsstilleren (Zahle) kan i det Hele tiltræde Fleertallets Begrundelse af Ind- stillingen og maa ganske tiltræde denne, saa meget mere som Grundtanken i Udvalgets For- slag ikke meget afviger fra det først i Thinget indbragte Forslag om denne Gjenstand. Det var imidlertid Forhandlingen af dette Forslag, der bragte ham til at lade det Spørgsmaal staae saabent, hvorledes det Skattebeløb skulde indvindes, der ved Næringsfattens Ophævelse blev nødvendigt. Han gik ved Affattelsen af sit andet Forslag ud fra den Forudsætning, at der af Regjeringen vilde blive forelagt en kom- mende Rigsdag Lovudkast om Kjøbstædernes Skatteforhold, saa at der fra 1ste Januar 1862 neppe vilde savnes en Lovbestemmelse angaaende Udskrivningen af det ved Næringsfattens Op- hævelse fornødne Skattebeløb. Indtil da foretog han som Lovbestemmelse, at Afløsning- gen af Næringsfattens overlodes til Forhand- ling mellem vedkommende Kjøbstad og Mini- steren. Forslagsstilleren maa indrømme, at Bestemmelserne i §. 2 og 3 helst forbeholdes den mere omfattende Lovgivning; men troede dog, i Henhold til lignende Bestemmelser an- gaaende Kjøbenhavnske Skatteforhold, ogsaa at burde tiltræde Næringsfattens Ophævelse for de Skatteyderes Vedkommende, der boe udenfor Kjøbstaden, men som dog paalignes Nærings- skat af Stadens Ligningscommission. Saa- fremt imidlertid den Bestemmelse, Udvalget foreslaaer, skulde vinde Thingets Bisid, troer han at have opnaaet Hovedhensigten med sit Forslag, og slutter sig altsaa med Hensyn til Indstillingen selv til Udvalgets øvrige Med- lemmer.